Echa z Konwencji - Budziarze

18-19 LIPCA 2009 R.

Po raz siedemnasty dobry Bóg, nasz Ojciec Niebiański pobłogosławił pragnienie trzech zborów: Przychojca, Biszczy i Biłgoraja, aby urządzić duchową przystań w Budziarzach dla wszystkich pragnących słuchania Słowa Bożego ku wzmocnieniu w wierze, nadziei i ku przynoszeniu owoców ducha św. w swoim codziennym życiu.

Uczta duchowa rozpoczęła się w sobotę 18.07 o godzinie 10.00, a jej hasłem były słowa Psalmu 97:12 *„Radujcie się, sprawiedliwi w Panu, i wysławiajcie święte imię jego”*. Rozpoczynający nabożeństwo br. Eugeniusz Szarkowicz nawiązał do podobnej zachęty wyrażonej przez św. ap. Pawła w Liście do Filip. 4:4 „Radujcie się zawsze w Panu; znowu mówię, radujcie się”. Brat przypomniał również słowa proroka Izajasza (55:1-3) i wyraził ufność w Bożą dobroć, że Stwórca będzie nam błogosławił i dawał przez swoich sług duchowy pokarm. Przewodniczenie w pierwszym dniu konwencji zostało następnie przekazane br. Walentemu Bywalcowi, a br. Mateusz Szarkowicz prowadził śpiew. Po zaśpiewaniu pieśni nr 451 brat przewodniczący odczytał słowa Psalmu 95:1-8 oraz przypomniał, że na tym miejscu Wielki Pasterz będzie przemawiał do swojej trzody, której zadaniem jest przyjąć to słowo do umysłów i serc, by dokonało w nas zmiany na lepsze. Przy tym brat powołał się na słowa Ew. św. Jana 7:14-17, apelując do słuchaczy, by rozważali, czy słyszana nauka jest z Boga. Werset 18 tegoż rozdziału odniósł do przemawiających prosząc, by mówili tylko Słowo Boże – 2 Piotra 3:2.

Po zaśpiewaniu pieśni 416 i odczytaniu „Manny” wykładem nawiązującym do słów Psalmu 97:12 usłużył br. Daniel Krawczyk. Brat mówca przywołał na wstępie słowa proroka Nehemiasza (8:1-10) oraz ewangelisty Łukasza (24:32). By móc przyjąć pałającym sercem to, co przekazują nam usługujący bracia, musi być to serce rozszerzone (2 Kor. 6:11-13). Musimy starać się słyszaną naukę zrozumieć, zapamiętać i zastosować w naszym życiu. By posiąść pełną radość, konieczna jest społeczność, pociecha wynikająca z troski jednych o drugich (Psalm 122:1), zachowywanie Pańskich przykazań (Jan 15:11-13; Filip. 2:1-3). Czasami radość wynika z cierpień i doświadczeń (1 Piotra 1:13). Zupełna radość daje nam społeczność z Panem Bogiem i Jezusem Chrystusem. Święty ap. Jan mówi, że nie ma on większej radości nad tę, gdy słyszy, że „jego dziatki” chodzą w szczerości (3 Jana, w. 4). Brat zachęcał do radości w Bogu nawet wówczas, gdy wszystko zawiedzie (Abak. 3:17,18), życząc nam napełnienia radością i pokojem w wierze, obfitości w nadziei przez moc ducha św., radości z wizji wspaniałego Królestwa (Rzym. 15:13; Psalm 4:6-9).

List do Laodycei z Obj. 3:14-20 był tematem wykładu br. Edwarda Pietrzyka. Brat zaakcentował, że prawdy z Objawienia są przeznaczone tylko dla pierworodnych i aby zrozumieć przesłanie w tej księdze zawarte, należy odpowiedzieć sobie na trzy podstawowe pytania:

Kim był przemawiający? – Obj. 1:1,2; 2. Co stanowi treść tej księgi? – Obj. 1:19; 3. Do kogo kierowane były poszczególne poselstwa? – Obj. 1:4,11. W wykładzie zostało zasygnalizowanych kilka problemów związanych ze zrozumieniem prawd zawartych w Księdze Objawienia. Do zastanowienia się nad niektórymi z nichs brat bardzo zachęcał, pytając np.: Dlaczego nasz Pan wyróżnił siedem zborów w Azji Mniejszej, a pominął np. liczące się zbory w Jerozolimie czy w Antiochii? Brat nadmienił, że zbory w Azji Mniejszej są przyrównane do złotych świeczników, które zdają się przedstawiać nominalne kościoły chrześcijańskie, w odróżnieniu od świecznika w Przybytku, który przedstawiał Kościół Pierworodnych. Znaczenie słowa „Laodycea” to nie tylko *sprawiedliwość (prawo) dla ludu*, ale także *sąd* lub *kara* wymierzona ludowi. Odwołując się do przypowieści z Ew. Mateusza (13:30) brat mówca wspomniał o utracie łaski przez chrześcijaństwo i o jego odrzuceniu jako „złotego kubka”. Do czasu żniwa było jedno pole, na którym wzrastała pszenica i kąkol. Obecnie Pan nasz nawołuje do opuszczenia „Babilonu” z powodu gniewu Bożego w stosunku do trzymających się nauki nikolaitów. Zostało podkreślone, że żyjemy w „godzinie pokuszenia”, która charakteryzuje się pożądliwością ciała, oczu i pychą żywota. Oczy to symbol wyrozumienia doktryn, Boskich prawd zawartych w Biblii. Pycha żywota to grzech Sodomy (Ezech. 16:49) i pozorne bogactwo zboru w Laodycei (Izaj. 4:1). Życzeniem brata mówcy skierowanym do słuchaczy były słowa z Obj. 3:21.

Jako trzeci z kolei przemawiał br. Sławomir Florczak. Za podstawę wziął werset z Hebr. 2:17 *„Stał się podobny braciom”*. Przywołując odpowiednie wersety biblijne brat wyjaśnił, kto może być nazwany „bratem” naszego Pana. Jest to ten, który się poświęcił i posiada ducha Bożego – ducha prawdy i sprawiedliwości oraz należy do Chrystusa i przynosi owoce (Gal. 5:22), a także trwa w pobożności i uświęceniu. Następnie brat skupił się na zagadnieniu naszego podobieństwa do Pana i na łączących je cechach:

- droga ofiary;
- opiekunami Pana Jezusa byli ludzie (Maria i Józef) – prości i ubodzy; wysokim powołaniem Pan Bóg zaszczyca właśnie ludzi o prostych i szczerych sercach (1 Kor. 1:26-28);
- Pan Jezus rozwijał się i wzrastał w mądrości (Łuk. 2:46-49). Jego naśladowcy muszą się rozwijać w wyrozumiewaniu Boskiego charakteru i Jego planu.
- kuszeni jesteśmy na podobieństwo Pana, w każdej chwili naszego życia musimy zachowywać rozwagę i ufność w Panu Bogu.

Na pytanie, czy podobieństwo naszego Pana jest w nas, musimy odpowiedzieć sobie sami patrząc w lustro Słowa Bożego.

Ostatnim tego dnia, okolicznościowym wykładem (do chrztu) usłużył br. Ryszard Knop. Do chrztu przez zanurzenie przystąpiło 18 osób: 1. Paulina Majdańska – Katowice, 2. Edward Malina – Oleszyce, 3. Celina Saniba – Warszawa/Lubań Śl., 4. Valenin Ceban – Oleszyce, 5. Łukasz Zariczny – Oleszyce, 6. Dorota Marek – Niepołomice, 7. Katarzyna Iciak – Nowa Ruda, 8. Tomasz Iciak – Nowa Ruda, 9. Krzysztof Siwek – Niepołomice, 10. Zbigniew Koterba – Chrzanów, 11. Natalia Koterba – Chrzanów, 12. B. Wapszczuk – Częstochowa, 13. Wojciech Litwiński – Nałęczów, 14. Paweł Zabój – Oleszyce, 15. Tomasz Śledzik – Swarzędz, 16. Dagmara Czura – Biłgoraj, 17. Mirosława Podlecka – Babice, 18. Alicja Kasprzykowska – Kraków.

Brat przedstawił siedem warunków pójścia za Jezusem:

1. a) *„Pójdźcie do mnie wszyscy, którzyście spracowani i obciążeni* (słabościami ludzkiej natury), *a ja wam sprawię odpocznienie.”*
2. b) *„Weźmijcie jarzmo moje na się”* (Mat. 11:29) – podejmijcie służbę.
3. c) Zaprzyj samego siebie – tj. uśmierć swoją wolę.
4. d) Naśladuj Chrystusa Pana.
5. e) Majętność rozdaj ubogim – zrezygnuj z ziemskich przywilejów i zaszczytów.
6. f) Pij kielich – smutku, bólu, rozczarowań...
7. g) Ochrzcij się – pogrzeb swoją ziemską wolę.

Następnie brat wspomniał o przywilejach osób poświęconych, jak na przykład:

- przynależność do najwspanialszej duchowej rodziny, przyrównanej do gwiazd w obietnicy Abrahamowej;
- współdecydowanie w sprawach zboru ku ogólnemu dobru.

Obowiązki poświęconych to: wierność w miłości, w postępowaniu w wierze, czystości, pilnowanie czytania, nauki, nie zaniedbywanie daru, który jest w każdym z nas, praca nad sobą i wspomaganie drugich słowem i czynem, troska o dobro nie tylko własne, ale i społeczności, czujność wobec pokus, jakie przychodzą na nas, pokładanie ufności w Panu Bogu i Jezusie Chrystusie. Na zakończenie brat odczytał słowa z Księgi Kaznodziei (5:3,4) oraz z 5 Mojż. 26:16-19, po czym złożył życzenia siostrom i braciom wstępującym na „wąską drogę”. Nabożeństwo zakończyło się nad wodą.

W godzinach wieczornych, po kolacji odbyła się społeczność poświęcona uwielbieniu Pana Boga pieśniami.

W drugim dniu społeczności przewodniczył br. Lucjan Pulikowski. Nabożeństwo rozpoczęto pieśnią z pozdrowień (nr 23). Jako pierwszy usłużył br. Jan Knop, który mówił na temat*: Sens zmartwychwstania Pana Jezusa*. Brat zwrócił uwagę na dwa różne dzieła Pana Jezusa od Jordanu do krzyża: bierze wszystkie grzechy rodzaju ludzkiego i niesie je aż do śmierci na krzyżu. W Jordanie składa Okup, a przez 3,5 roku ofiarę za grzech, a przez to, dzięki miłości Ojca Niebieskiego, rozwija się jako Nowe Stworzenie. Śmierć Zbawiciela, Jezusa Chrystusa była podstawą procesu zbawienia, odkupienia, które byłoby niemożliwe bez zmartwychwstania naszego Pana. Jest ono nagrodą za odkupienie ludzkości, daje Panu Jezusowi życie wieczne jako istocie Boskiej. *„Na to bowiem Chrystus umarł i ożył, aby i nad umarłymi, i nad żywymi panować”* – Rzym. 14:9 (BW). Jezus Chrystus umarł i zmartwychwstał według Pism, dla naszego usprawiedliwienia. W swoim wykładzie brat wyłożył nam jedną z podstawowych nauk Ewangelii, tj. o sumieniu wolności Chrystusowej, oczyszczonym Jego zasługami (1 Piotra 1:3).

Wykład o *dziedzictwie w Chrystusie* (1 Piotra 1:3,4) przedstawił br. Henryk Plewniok. Nawiązał w swoim rozważaniu do obietnicy Abrahamowej, której spadkobiercą stał się Pan Jezus. Za sprawą woli Bożej członkowie Ciała Chrystusowego dopuszczeni są do działu umierania z Chrystusem i działu w Przymierzu Abrahamowym. By być współdziedzicem Chrystusa, trzeba do Niego należeć, pełnić Jego wolę, żyć tak jak żył Jezus, przyjąć usprawiedliwienie, stawić siebie jako ofiarę Panu Bogu i żyć tak, jak przystoi według Ewangelii Chrystusowej. Następnie brat mówił o przywilejach i obowiązkach wynikających z życia w Chrystusie.

Trzecim w tym dniu tematem usłużył br. Paweł Lipianin, który podzielił się swoimi przemyśleniami i refleksjami na temat: *Dlaczego wierzę, że Jezus Chrystus jest obecny po raz wtóry?* Oto „punkty zaczepienia” jego wiary:

1. a) wychowanie w rodzinie i w zborze wierzących
2. b) chronologia
3. c) znaki Pańskiej działalności
4. d) zgromadzenie Izraela do ich ziemi

5. e) świat („inne drzewa”) – wraz z pojawieniem się światła maleją wpływy ciemności.

Na zakończenie duchowej uczty przemówił do zebranych br. Piotr Krajcer. Tematem rozważania była *Księga Estery* – jej treść i bohaterowie oraz analogie, jakie brat dostrzega pomiędzy pewnymi wydarzeniami historycznymi, a tymi, które są zapisane w Księdze Estery.

Dobry Bóg pobłogosławił obficie te 2 dni konwencji. Po słonecznej i gorącej sobocie nastąpiła chłodniejsza i wilgotna niedziela. Zgromadziło się około 1.000 osób braterstwa z różnych stron Polski i zza granicy. Obfite i wyborne były pokarmy duchowe, tych cielesnych również nie brakowało. Wszyscy uczestnicy nabożeństwa w Budziarzach przesyłają Czytelnikom „Na Straży” chrześcijańskie pozdrowienia, życząc błogosławieństwa Bożego i wytrwania w poświęceniu.

Z upoważnienia Zboru w Biłgoraju

Sygnowski Józef
R-
„Straż”